

nadaljevali M.A.Jenkins, G.DeSanctis, S.L.Jarvenpaa, J.A.Lehman in drugi. Po svojem konceptu in zasnovi predstavlja predložena raziskava Informacijski sistemi za podporo odločanja povsem originalen pristop k proučevanju informacijskih potreb za različne tipe subjektov, ki sprejemajo poslovne in druge odločitve.

Ni nam znano, da bi v našem ožjem in širšem okolju (Slovenija, Evropa) že bila izvedena oz. bila v teku izdelave takšna ali podobne študije. Na sedanji stopnji razvoja naše družbe bi bila spoznanja o subjektivnih karakteristikah ljudi, ki sprejemajo pomembne odločitve (oz. potencialnih nosilcev odločanja) in o tem, kakšne naj bi bile informacije, da bi jih ti subjekti lažje sprejeli in uporabili, strateško izredno pomembna.

2.10. Najpomembnejše reference tujih avtorjev

Seznam najpomembnejših referenc tujih avtorjev je podan v posebni prilogi.

3. ZNANSTVENA VSEBINA RAZISKOVALNEGA PROJEKTA

3.1. Znanstvene osnove projekta

Med teoretiki v behaviorističnih vedah vlada prepričanje, da ima človekova sposobnost odločanja in reševanja problemov odločilen vpliv na funkcioniranje družbenih sistemov. Naše razumevanje učinkovitosti družbenih sistemov je pravzaprav odvisno od naših spoznanj o tem, kako ljudje sprejemajo učinkovite odločitve. Po Reitmanu (v Dunnette, 1983) lahko odločanje izrazimo v obliki trikomponentnega vektorja (A,B,T). Komponenta A predstavlja neko začetno stanje, komponenta B pa končno stanje v nekem problemskem prostoru. T predstavlja transformacijo, ki je potrebna za prehod iz začetnega v željeno oz. končno stanje. Začetno stanje je stanje v katerem se trenutno nahaja nosilec odločanja, ali resursi ki so mu na voljo, ali sistem v katerem nosilec odločanja deluje. Končno stanje je tisto ciljno stanje, ki ga nosilec odločanja želi doseči, transformacija pa predstavlja procese ali akcije, potrebne za prehod iz začetnega v končno stanje.

Potreben pogoj za iniciranje procesa odločanja je razlika med začetnim in končnim stanjem. Če te razlike ni, če sta obe stanji identični, potem tudi ni potrebe po odločanju. Toda to še ni tudi zadostni pogoj za začetek tega procesa. Da bi se proces odločanja sprožil, se mora subjekt ki odloča zavedati razlike med začetnim in končnim stanjem, biti mora motiviran za razrešitev danega problema, imeti mora končno, imeti mora zmožnosti in resurse, potrebne za razrešitev problema.

Znana sta dva pristopa k proučevanju procesa odločanja, normativni in deskriptivni pristop. Normativni pristop analize odločanja je usmerjen na izbor določene akcije. Cilj tega pristopa je, da se določi takšen proces odločanja, ki naj pripelje do optimalne odločitve ali vsaj takšne, ki zadovoljuje neke minimalne zahteve.